

ת"פ 684/04/14 - מדינת ישראל נגד יעקב שוקרון, ירון גויטע

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 684-04-14 מדינת ישראל נ' שוקרון(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת גילת שלו

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. יעקב שוקרון (עציר)

ע"י עו"ד סיוון

2. ירון גויטע (עציר)

ע"י עו"ד בן חיים

החלטה

(בבקשה לקבלת חומר חקירה)

לפניי בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן- החוק).

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בו יוחסה להם עבירה של סחר בסם, בכך שביום 27.3.14 מכרו בצוותא חדא סם מסוג הרואין במשקל 0.3374 גרם לגברת גילה דשתי (להלן- הקונה) תמורת סך של 100 ₪.

לאחר שנתקבלה תגובת המאשימה לבקשה, הרי שנתר להכריע אך ורק בבקשת ההגנה לעיין בגליון המרשם הפלילי של הקונה, לרבות תיקי מב"ד ותיקים סגורים.

לטענת הסנגורים, פרטי המרשם הפלילי של הקונה הינם רלוונטיים להגנת הנאשמים, שכן יש בהם כדי להשפיע על קביעת מהימנותה של הקונה, שהינה העדה העיקרית בתיק.

המאשימה התנגדה לבקשה, וטענה כי החומר המבוקש מוגן מכח זכותה של הקונה לפרטיות, וכי אין מדובר בחומר חקירה רלוונטי.

סוגיית מסירת גליון הרישום הפלילי של עד לעיון הנאשם נדונה בהרחבה בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל (7.2.07), ע"י כבוד השופטת ברלינר (להלן- הלכת בניזרי).

בהלכת בניזרי נקבע, כי אין לנאשם זכות קנויה לעיין בגליון הרישום הפלילי של העדים בעניינו, וכי גם לגבי גליון רישום פלילי, כבכל בקשה לפי סעיף 74 לחוק, על בית המשפט לבחון עניינית את החומר המבוקש ולבדוק את מידת הרלוונטיות שלו בתיק ואת נחיצותו להגנתו של הנאשם.

כבוד השופטת ברלינר קבעה כי על בית המשפט לאזן בין זכותו של העד לפרטיות לבין הגנתו של הנאשם, וקבעה כי לפי ההלכה הפסוקה, בדרך כלל זכותו של הנאשם למשפט הוגן תגבר על האינטרסים האחרים.

עם זאת, מקום בו זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת או נפגעת באופן קלוש, או מקום בו הרלוונטיות של החומר לשאלות שבמחלוקת רחוקה, יש לתת משקל הולם לזכויות העדים, ובכל מקרה לדאוג כי הפגיעה בפרטיותם תהא מידתית, ובאופן שלא יעלה על הנדרש. ובלשונה:

"העדיפות לעולם תהיה לזכותו של הנאשם לנהל משפט הוגן ולמיצוי הגנתו. לפיכך, מקום שהנזק לעד מחשיפת המידע הוא מינימאלי או שאינו קיים, או לחלופין, הנזק קיים, אלא שיש חשיבות של ממש לחשיפת העבר להגנתו של הנאשם, מן הראוי לאפשר העיון. מתוך שמקובל עלינו כי אין חקר לתבונתו של סנגור מוכשר, מן הראוי אולי לכלול במסגרת זו גם מקרים שבהם התועלת עבור הנאשם היא בשוליים ולא דווקא בנתיב המרכזי. עדיין הפיקוח של בית המשפט, מן הדין שיהיה קיים כדי לאזן בין האינטרסים הנוגדים."

בהלכת בניזרי הנ"ל, אימצה כבוד השופטת ברלינר את מבחני המדינה כפי שהועלו בבש"פ 4481/00 יחזקאלי נ. מדינת ישראל (23.11.00), לצורך בחינת הרלוונטיות של גליון ההרשעות של עד לעניין בירור מהימנותו, אם כי קבעה כי אין מדובר ברשימה סגורה, ואף קבעה כי אין צורך שבכל מקרה ומקרה יתקיימו כל הקריטריונים. ואלו המבחנים:

1. הקשר בין שאלת מהימנותו של העד לבין טיב הרישום הפלילי וסוג העבירות הרשומות בגליונו של העד.
2. חלוף הזמן מעת ההרשעה.
3. הקשר בין האישום שלגביו העד מעיד לבין הרשעותיו הקודמות.
4. הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותו של העד.
5. מידת מעורבותו של העד באירוע נושא האישום.

בענייננו, מאחר ומדובר ב"ביום עסקת סם" ע"י הקונה, אשר ככל הנראה נשלחה ע"י המשטרה, ולאור טענות ההגנה כי מדובר בעדה העיקרית, אשר מוכרת כצרכנית סמים, הרי שכל חומר ממנו ניתן ללמוד על מהימנותה של הקונה, לרבות עבר פלילי בתחום המרמה, או חומר המעיד על היותה בעצמה סוחרת סמים, או חומר המעיד על טובת הנאה שקיבלה, הינו חומר חקירה רלוונטי העשוי לסייע בהגנת הנאשמים.

אציין, כי לא ברורה לי האבחנה שערכה המאשימה בין המקרה שבענייננו, לבין כל מקרה אחר בו מופעל עבריון כסוכן לרכישת סמים, באופן חד פעמי או במשך תקופה ארוכה, אז המאשימה עצמה מעבירה בהסכמה את גליון ההרשעות הקודמות של הסוכן.

לגופו של עניין, לאחר שעייתי בגליון ההרשעות הקודמות של הקונה, הכולל בעיקר עבירות סמים ורכוש, אני סבורה כי

הוא מהווה חומר חקירה רלוונטי להגנת הנאשמים, על פי הקריטריונים שפורטו לעיל, כך שיש להעדיף את זכות הנאשמים למשפט הוגן על פני זכותה של הקונה לפרטיות.

על כן, אני מורה למאשימה להעביר לסנגורים העתק מגליון ההרשעות הקודמות של הקונה, פרט לרישום מס' 12, המכיל רישום מבית המשפט לנוער.

אשר לרישום הנוגע לתיקי מב"ד ותיקים סגורים, כפי שצינתי בהחלטתי מיום 7.7.14, בפסיקת בית המשפט העליון קיימות מספר החלטות, לפיהן גם תיקים סגורים ותיקי מב"ד עשויים להכיל חומר רלוונטי להגנת הנאשם (בבש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל (23.2.09), בבש"פ 5766/10 נפע נ' מדינת ישראל (2.9.10), בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.13) (להלן- עניין שימשילשווילי)).

עם זאת, בעניין שימשילשווילי קבע כבוד השופט עמית, כי המבחנים לחשיפת תיקי מב"ד או תיקים סגורים, אמורים להיות נוקשים יותר מאשר המבחנים לחשיפת הרשעות קודמות, ובעיקר יש לשקול האם עוצמת הרלוונטיות גבוהה או רחוקה ושולית, ומה מידת הפגיעה בזכויותיו של העד או של צדדים שלישיים, וכי גם במקרה בו יש הצדקה לחשיפת החומר, על בית המשפט לבחון האם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד, או שיש להורות על עיון בתיק החקירה עצמו.

עיון ברשימת התיקים הסגורים של הקונה, מעלה כי היא אינה מכילה חומר חקירה רלוונטי מבחינת סוג העבירות או מבחינת מועדיהן, מה גם שרוב התיקים נסגרו מחמת חוסר ראיות.

על כן, אני דוחה את הבקשה בנוגע לתיקים הסגורים.

אשר לתיקי המב"ד, מאחר ונגד הקונה תלויים ועומדים שני תיקי מב"ד, בשניהם הוגשו כתבי אישום לבית משפט, ומאחר ולטענת הסנגורים לא ברורות נסיבות הפעלתה של הקונה באירוע נשוא כתב האישום, ואין תרשומות המבהירות את התמורה שקיבלה (אם קיבלה) הקונה מהמשטרה תמורת פעילותה, נראה לי כי יש מקום להעביר לסנגורים מידע על תיקים אלו.

עם זאת, ומאחר ומדובר בתיקי מב"ד, שטרם החלו להתברר בבית המשפט, וככזה משקלם נמוך יחסית, אני קובעת כי הסנגורים יקבלו העתק מכתבי האישום בלבד, ללא חומר החקירה.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

הסנגורים יעבירו בדחיפות מענה מפורט לכתב האישום, כאמור בהחלטה מיום 7.7.14.

ניתנה היום, כ"ו תמוז
תשע"ד, 24 יולי 2014,
בהעדר הצדדים.

גילת שלו, שופטת